

Egy más mellett

Egy más mellett, egymás fölött
 űrbe akasztott dobozok,
 fényes szobák rendje pörög,
 ricsaj-lávéban hánytorog,
 egymás mellett, egymás fölött,
 egymástól elrekesztve
 mindannyiunkat összeköt
 a tiprott trombiták szerelme,
 egymás mellett, egymás fölött
 programszerűen szeszben ázva
 sorsommal együttműködök,
 készülve tündér árulásra,
 egymás mellett, egymás fölött
 heverünk, szinte holtan,
 de öröm és álom között
 az új év, mint egy férj, betoppan.

A kispolgár szonettjeiből

Már csak akkor érdemes élnem,
 amikor nem is létezem,
 s fekszem kietlen hús-vidéken,
 a nemlét gyönyöreiben.
 Nadrágom, ingem ül a széken
 hidegen, mint egy idegen,
 mint ügyelő a nézőtéren,
 figyelő, mi lesz most velem.
 Csak a testet fogom erősen,
 hogy el ne szökhessen előlem –
 így még talán elszökhetek.
 De mihelyt legurulok róla,
 a tudat ideges kopója
 lihegve utánam ered.